

آپاندیس

دکتر میثم رضایی

وصیت نامه آپاندیس

چند وقتی است احساس ورم کردگی یا همان آپاندیسیت به این ستون دست داده که اصلاً احساس خوبی نیست. به این آپاندیس دوست، سیصد کلمه‌ای بی‌مزه که مدام از بیکاری و مشکلات پزشکان عمومی حرف زده و از بی‌توجهی مسئولین به این قشر گفته و از اینکه هیچ کدام از مسئولین در این زمینه هیچ کار غلطی نمی‌کنند (یعنی همگی کارشان درست است) حق بدهید حالا که دیده‌ام هیچ کس توجهی به حرف‌ها و نوشته‌های من نداشته و حتی یک نفر نمی‌رسد دردت از کجا شروع شده که حالا به اینجا Shifting پیدا کرده؟ اشتها داری یا نه؟ حالت تهوع چطور؟ تصمیم بگیر و روم و اصولاً اکتفا درم کند تا بترکد! سب ما از زمان کره بودن، خر هم نبود چه رسد به بابو! درسته که می‌گن اهدای خون، اهدای زندگی ولی به نظرم می‌آید حتی یو بند قلب هم حال آپاندیس ما را خوب نکند. درمان قطعی آپاندکومی است!

وصیت نامه آپاندیس قبل از آپاندکومی!

۱- سحتی التحریر این ستون آخر را بدهید به همان رزیدنت سال اول که زحمت در آوردن مرا می‌کشد.

۲- هر جوری شده از دکتر صدر و رفیق رفقا ش حالالت بطلبید. اصلاً آپاندیس غلط کرد حرف زادی زد. شما ببخشید. خدای نکرده جنازه‌ام را در پزشکی قانونی تشریح نکنند. خدمتشان بفرمایید مرحوم در آخرین لحظه‌های زندگی اش می‌گفت همان که آنکه تکه کردی دل منو! کافی است. هیچ کس قاتل من نیست. من همین جوری الکی، بهو ورم کردم و مردم.

۳- به وزرای بهداشت، درمان و آموزش پزشکی از بدو خلقت تاکنون همچنین دیگر مسئولین و مدیران وزارت محترم بهداشت و درمان و اعضای محترم کمیسیون بهداشت و درمان مجلس به خصوص دکتر امیدوار رضایی که استقلالی است و رؤسای سازمان نظام پزشکی و همین طور مسئولین محترم سازمان‌های بیمه گر اطلاع دهید به هیچ وجه راضی به زحمت شما عزیزان نیستیم، خواهش می‌کنم در مراسم کفن و دفن بنده شرکت نکنید که راضی نیستیم گوشه تابوت بنده باری باشد بر شانه‌های شما عزیزان

۴- مراسم ختم و هتقم و چهلم و سالگرد را بی‌خیال شوید. پولش را بدهید به دکتر نهرینی تقسیم کند بین بچه‌های تحریریه اجتماعی. نهرینی جان شما هم لطف کن به شایبان کمی بیشتر بده، یک نیم صفحه هم بگویند مرتضی جلالی فخر در سوگ من بنویسد که هر کس خواند نفهمد چی شده، فکر کند طنز نوشته است!

سلام آفریقا

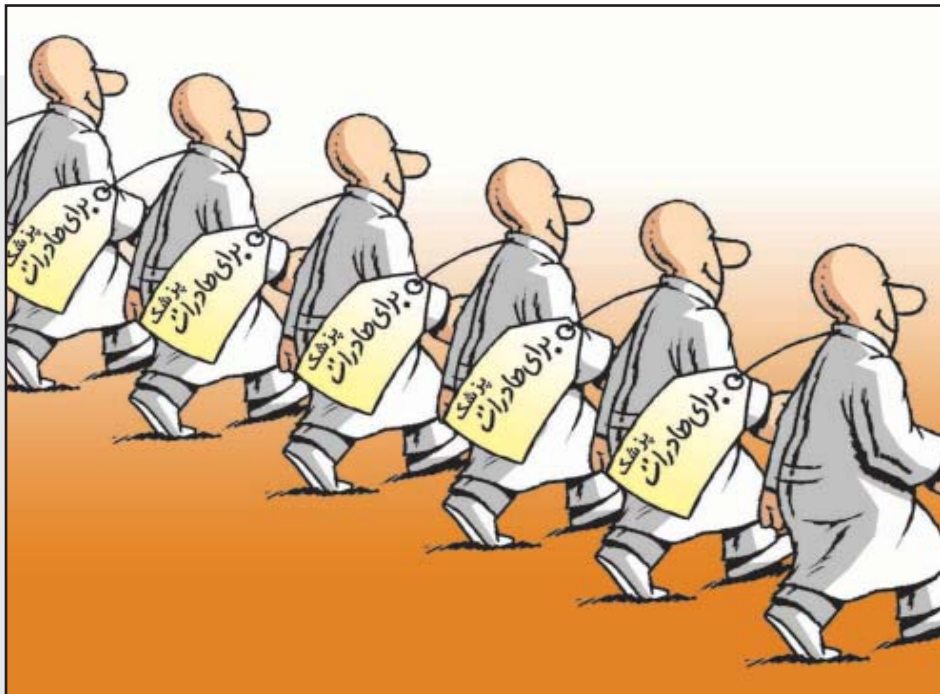
برای دیدن منظره‌ای که اکنون می‌خواهم برایتان تصویر کنم لازم نیست زیاد هم در تاریخ سفر کنید. قضیه مربوط به حدود دو دهه پیش است. آن موقع هر کجا که می‌رفتی کافی بود تنها حدود ۲۰ درجه سرت را به این طرف و آن طرف بچرخانی تا چند پزشک هندی رابیننی، پزشکان هندی‌ایی که در آن زمان، بدون توجه به باسواد یا بی‌سواد بودنشان نعمتی بودند. کشور با کمبود جدی نیروی درمانی متخصص رو برو بود. هندی‌ها هم که از این گونه نیروهای درمانی زیاد داشتند و البته برای تأمین کار این همه پزشک هم مشکل داشتند، آنها را به ایران صادر می‌کردند. حالا بر می‌گردیم درست همان جایی که الان هستیم، یعنی سال ۱۳۸۵، طبق گزارش یکی از خبرگزاری‌ها دکتر کامران باقری لنگرانی در یک مصاحبه گفته است: دولت قصد دارد برای رفع بیکاری پزشکان نسبت به اعزام آنان به خارج از کشور اقدام کند و البته دولت از اعزام‌هایی حمایت می‌کند که عزت کشور و پزشکان دانش آموخته را در هر شرایطی حفظ کند. وضعیت خیلی روشن است. تعداد پزشکان ما به قدری زیاد شده که مانده‌ها به پزشکان خارجی احتیاج نداریم بلکه می‌توانیم نیاز کشورهای دیگر را هم برطرف کنیم. در یک تحلیل «علی اصغر» همه چیز عالی است. (برای فهم بهتر مطلب، خوب است بدانید که تحلیل علی اصغر، تحلیلی است که بر مبنای آن، در مورد هر چیزی، زیاد بهتر از کم است. نمونه بارز این نوع تحلیل را در بچه‌های ۳ ساله می‌بینید که فکر می‌کنند ۳ تا پول در هر شرایطی بهتر از ۲ تا پول است) اما خوب اگر بخواید جور دیگری به قضیه نگاه کنید شرایط زیاد هم عالی نیست.

اگر بخواید در ایران سرانه پزشک به جمعیت را حساب کنید به عددی نزدیک ۱۰۰۰ می‌رسید که یک آمار کاملاً عادی است. این را بگذارید کنار این حرف آقای غضنفر میرزاییگی، مشاور وزیر بهداشت در امور اشتغال، اگر پزشکان اعزامی ایرانی به آفریقای جنوبی - که در واقع اولین دسته پزشکان اعزامی به خارج از کشور از طرف وزارت بهداشت هستند - از وضعیت زندگی و مزایای خود اعلام رضایت کنند، وزارت بهداشت شمار پزشکان اعزامی را تا پنج هزار نفر افزایش خواهد داد. در کنار این با یک آمار تکان‌دهنده دیگر نیز رو برو هستیم. این آمار به ما می‌گوید در کنار خیل عظیم پزشکان بیکار، حدود ۵۰۰۰ پزشک در حرفه‌ای غیر از پزشکی مشغول به کارند. حالا حساب کنید سرانه واقعی پزشک به جمعیت کل کشور ما چقدر است.

معضل‌هایی با طای دسته دار

بایباید از طرح شروع کنیم. این که هر دانشجوی پزشکی مجبور است بعد از گذراندن دوره تحصیل برای ادای دین خود به جامعه، دو سال در یکی از مناطق کشور به طبابت بپردازد. بدون شک، هر پزشک بعد از دوران تحصیل باید دینی را که نسبت به جامعه اش دارد ادا کند ولی سوال این است نمی‌توان برای این ادای دین شیوه بهتری را تعریف کرد؟

نخبه‌ترین افراد این مملکت با تلاش زیاد وارد دانشگاه می‌شوند و جوانی و احترامشان در یک دوره ۵ ساله به تاراج می‌رود. با بدترین و سخت‌ترین فشارها و توهین‌ها رو برو می‌شوند. در بخش‌های مختلف بیمارستان‌های دولتی به بی‌گاری کشیده می‌شوند و بعد از ۸ سال، درآمدشان در رشته پزشکی حتی به خط فقر هم نمی‌رسد. از سوی دیگر مردم محروم و مظلوم مناطق دور افتاده هم تقصیری ندارند که گناه بی‌تدبیری مسئولین دولت‌های گذشته

پزشکان انتظار

مسح واهبر

در شماره های پیشین نشریه طبیب مطلبی چاپ شد با نام پزشکان انتظار، این مطلب دنباله ای است برای آن نوشته.

را در زمینه بهداشت و سلامت به دوش بکشند. چه می‌شد اگر به طرح رفتن دانشجویان فارغ‌التحصیل حداکثر یک سال به تأخیر می‌افتاد تا این فارغ‌التحصیلان در بهترین شرایط علمی شانس خود را برای شرکت و قبولی در امتحان دستیاری آزمایش کنند. در کنار این حتی اگر یک پزشک هم بخواهد دوره طرح خود را بگذراند برای پیدا کردن مکان مناسب که ظرفیت لازم را دارا باشد با مشکلات فراوان رو بروست و تازه بعد از گذراندن مدت طرح است که مشکلات آغاز می‌شود. یک پزشک ناچار است برای گرفتن جواز مطب امتیاز لازم را کسب کند و از طرف دیگر ناچار است برای کسب این امتیاز به طبابت در مناطق محروم بپردازد. اما برای پزشکانی که در این مناطق مشغول به کار می‌شوند هیچ امکاناتی در نظر گرفته نمی‌شود و آنان ناچارند نسبت به اجاره مطب و محل سکونت برای خود اقدام کنند که البته مخارجشان با میزان درآمدی که از مطبشان دارند جور در نمی‌آید بنابراین ناچار می‌شوند مطب خود را تعطیل کنند. شما می‌توانید دادتان بخواهید این سیکل معیوب را دور بزنید و به جایی نرسید.

انتظارها به سر می‌رسند؟

چند وقت پیش بود که معاون سلامت وزارت بهداشت خبر داد که دوران دلال بازی و انحصار بیمارستان‌ها به پایان رسیده است. ماجرا از این

قرار است که با دستور جدیدی که از طرف این وزارتخانه به همه دانشگاه‌های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی داده شد، دانشگاه‌ها موظف شدند به همه کسانی که به راه اندازی مراکز درمانی و تشخیصی به صورت بیمارستان، مراکز جراحی محدود و مراکز تصویربرداری تمایل دارند و خواسته‌های خود را به صورت خصوصی، خیریه و تعاونی به دانشگاه‌ها اعلام می‌کنند، با رعایت استانداردهای لازم مجوز بدهند. به اینکه این استانداردهای لازم چیست کاری نداریم اما بدون شک این تصمیم اگر درست اجرا و پیگیری شود می‌تواند مافیای حاکم بر تشکیل بیمارستان‌ها را بشکند و منشأ خیر بسیاری، هم برای مردم و هم برای پزشکان جوان باشد. به نظر می‌رسد که اصلی‌ترین راه حل مشکلات گسترده جامعه پزشکان به ویژه پزشکان عمومی، برقراری دقیق و صحیح سیستم ارجاع در داخل کشور باشد که در صورت انجام این کار نه تنها از هزینه‌های درمانی کل جامعه به مقدار منتهایی کاسته خواهد شد بلکه مشکلات مالی پزشکان نیز به طور ریشه‌ای حل می‌شود. علاوه بر این کمک به گسترش تشکل‌ها و سازمان‌های پزشکان و خدمات رفاهی که این سازمان‌ها به پزشکان ارائه می‌دهند می‌تواند در کوتاه مدت منجر به گشوده شدن بسیاری از پیچیدگی‌های زندگی پزشکان شود.

الو طبیب

سلام خدمت دست اندرکاران طبیب از زحمات شما نسبت به انتشار نشریه بسیار خوب طبیب ممنونم. بسیار قابل استفاده است. دست شما درد نکند. می‌خواستم مقاله‌ای را در نشریه شما چاپ کنم. چگونه می‌توانم این کار را انجام دهم؟

دکتر جهانبانی

سلام آقای دکتر

از این همه اظهار لطف شما متشکرم. لطف کنید مقاله خود را به آدرس ما بپست کرده و ما برای مافاکس کنید. هیئت تحریریه آن را بررسی خواهد کرد و حتماً سعی می‌کنیم مقاله شما را در نشریه به کار ببریم. باز هم از تماس شما ممنونم.

سردبیر

سلام

ضمن تشکر از زحمات شما، می‌خواستم ببینم چگونه می‌توان مشترک طبیب شد؟

دکتر عبدالهی از مشهد

سلام دکتر عبدالهی

اگر تاکنون طبیب به دست شما نرسیده به این دلیل است که احتمالاً آدرس شما در نظام پزشکی ثبت نشده است. لطف کنید با دفتر نشریه ما تماس بگیرید و نشانی خود را بفرمایید. آن‌شاه‌الله از این پس به دست شما خواهد رسید.

سردبیر

با سلام و خسته نباشید

لطف کنید در مورد داروخانه‌ها مطالبی بنویسید و تذکر دهید که بدون نسخه دارو ندهند. داروسازان به جای همه متخصصین اظهار نظر کرده و به بیماران دارو می‌دهند. یکی از علت‌هایی که مردم کمتر به مطب‌ها مراجعه می‌کنند همین است.

با تشکر ذوالفقاری

به این وسیله از تماس‌های همه عزیزان از جمله دکتر مسجدی، دکتر ضرغامی، دکتر الهی، خانم حقی، میرعلوی، رازیان بسیار متشکرم.

سردبیر

جمهوری اسلامی ایران

بنیاد طبیب و دارو

جناب آقای دکتر فراتیمورزاده
مدیر مسئول محترم مؤسسه فرهنگی انتشاراتی تیمورزاده
براساس تقاضای ارتقا یافتن سمت من به سمت مدیر چاپ و نشر داروخانه

لوح تقدیر

سیزدهمین دوره کتاب سال دانشجویی
تقدیم می‌گردد.

امید است تلاشهای سزولان شما در عرصه‌های علم و درمان بسوزد و بهترین توفیق تالیفات الهی باشد.

دکتر علی منتظری
رئیس هیات مدیره کتاب سال دانشجویی

۳۰ آبان ۸۵

تیمورزاده، ناشر برگزیده و تقدیر شده
هفتمین، نهمین، یازدهمین، دوازدهمین و سیزدهمین دوره کتاب سال دانشجویی

برای ورود به دانشگاه، همراه فرزندان شما هستیم
عرضه تمامی عناوین کانون فرهنگی آموزش (قلم چی)
از دبستان تا پیش دانشگاهی

کتاب فروشی مرکزی انتشارات تیمورزاده
۸۸۳۳۹۰۹۰

سری کتاب‌های Decision Making مباحث
طب داخلی، جراحی، اطفال و ENT

تلاش برای بهترین

بها : ۶۹۵۰ تومان	بها : ۳۹۵۰ تومان	بها : ۴۴۵۰ تومان	بهای فعلی: ۱۴۲۰۰۰ تومان بهای قبلی: ۲۴۲۰۰۰ تومان

پنج‌گانه